

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 1Tdo/69/2025
Identifikačné číslo spisu: 5023010015
Dátum vydania rozhodnutia: 21.01.2026
Meno a priezvisko: JUDr. Patrik Príbelský
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2026:5023010015.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu JUDr. Patrika Príbelského, PhD. a sudcov JUDr. Emila Klemaniča a JUDr. Martina Luptáka, PhD., MBA na neverejnom zasadnutí konanom 21. januára 2026 v Bratislave, v trestnej veci obvineného H. A., o dovolaní menovaného podanom proti rozsudku Krajského súdu v Žiline, sp. zn. 0Ntc/14/2023, z 28. septembra 2023

rozhodol:

Podľa § 382 písm. d) Trestného poriadku dovolanie obvineného H. A. o d m i e t a .

Odôvodnenie

Krajský súd v Žiline rozhodol rozsudkom, sp. zn. 0Ntc/14/2023, z 28. septembra 2023, podľa § 17 ods. 1 zákona č. 549/2011 Z. z. o uznávaní a výkone rozhodnutí, ktorými sa ukladá trestná sankcia spojená s odňatím slobody v Európskej únii a o zmene a doplnení zákona č. 221/2006 Z. z. o výkone väzby v znení neskorších predpisov, o uznaní a výkone rozhodnutia Okresného súdu v Prachaticiach, sp. zn. 3T/45/2022, z 5. apríla 2022, ktorým bol občan Slovenskej republiky H. A. uznaný za vinného z prečinu nedovolennej výroby a iného nakladania s omamnými a psychotropnými látkami podľa § 283 ods. 1 českého Trestného zákonníka, spočívajúceho v dlhodobom poskytovaní, resp. predaji psychotropnej látky pervitín viacerým osobám na území Českej republiky, tak ako je skutok rozvedený vo výrokovej časti rozsudku. Za tento skutok a so zohľadnením predchádzajúcich rozhodnutí súdov v Prachaticiach (sp. zn. 4T/110/2020, z 2. marca 2021 a sp. zn. 4T/29/2021, zo 14. októbra 2021) a uznesenia Krajského súdu v Českých Budějoviciach, sp. zn. 3To/228/2021, z 30. júna 2021, bol obvinenému uložený súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 28 mesiacov a trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá na 2 roky.

Krajský súd v Žiline pri rozhodovaní postupoval podľa článku 5 Rámcového rozhodnutia Rady 2008/909/SVV z 27. novembra 2008 o uplatňovaní zásady vzájomného uznávania rozsudkov v trestných veciach, ktoré ukladajú trest odňatia slobody alebo opatrenie spojené so zbavením osobnej slobody za účelom ich výkonu v Európskej únii a podľa zákona č. 549/2011 Z. z. o vzájomnom uznávaní a výkone rozsudkov v trestných veciach medzi členskými štátmi Európskej únie. Zisťoval, či sú splnené podmienky uznania rozsudku cudzieho štátu, najmä či skutok, pre ktorý bolo rozhodnutie vydané, je trestným činom aj podľa právneho poriadku Slovenskej republiky, či nejde o skutok amnestovaný alebo

premlčaný, či uložený trest nepresahuje maximálny trest prípustný podľa slovenského práva, ako aj to, či odsúdený je štátnym občanom Slovenskej republiky s obvyklým pobytom na jej území a či so svojím odovzdaním na výkon trestu do Slovenskej republiky súhlasí. Z odpisu registra trestov krajský súd zistil, že obvinený bol doposiaľ 17-krát súdne trestaný a v čase rozhodovania vykonával trest odňatia slobody vo väznici v Pardubiciach.

Po vyhodnotení podmienok ustanovených v § 4 a § 16 zákona č. 549/2011 Z. z. krajský súd dospel k záveru, že neexistuje žiadny dôvod na odmietnutie uznania a výkonu rozsudku českého súdu. Konštatoval, že skutok, pre ktorý bol H. A. odsúdený, je trestným činom aj podľa právneho poriadku Slovenskej republiky a vykazuje znaky skutkovej podstaty nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c), ods. 2 písm. c) Trestného zákona. Súčasne rozhodol, že uložený trest odňatia slobody v trvaní 28 mesiacov sa vykoná na území Slovenskej republiky, pričom obvineného zaradil do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom strázenia podľa § 48 ods. 2 písm. b) Trestného zákona.

Proti rozsudku krajského súdu podal obvinený H. A. prostredníctvom ustanoveného obhajcu JUDr. Eduarda Šošku dovolanie s poukazom na údajné naplnenie dôvodov dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. i) Trestného poriadku [rozhodnutie je založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia; správnosť a úplnosť zisteného skutku však dovolací súd nemôže skúmať a meniť].

Obvinený v dovolaní namietal najmä to, že kým český súd ho uznal vinným z prečinu nedovolenej výroby a iného nakladania s omamnými a psychotropnými látkami, krajský súd v uznávacom konaní vychádzal zo záveru, že skutok vykazuje znaky obzvlášť závažného zločinu nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok podľa § 172 ods. 1 písm. c), ods. 2 písm. c) Trestného zákona. Podľa názoru obvineného to viedlo k sprísneniu podmienok výkonu trestu na území Slovenskej republiky, najmä k sprísneniu podmienok možného podmiennečného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody podľa § 66 a nasl. Trestného zákona, resp. k obmedzeniu možnosti premeny zvyšku trestu podľa § 65a Trestného zákona. Zdôraznil, že podľa českého práva bol odsúdený za prečin a v tejto kvalifikácii by mohol žiadať o podmiennečné prepustenie po vykonaní polovice uloženého trestu, kým pri obzvlášť závažnom zločine prichádza do úvahy podmiennečné prepustenie až po výkone troch štvrtín trestu. Navrhoval, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky napadnutý rozsudok Krajského súdu v Žiline zrušil a vec mu vrátil na nové prejednanie a rozhodnutie.

+ + +

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 377 Trestného poriadku) posúdil vec najprv v zmysle § 382 Trestného poriadku a zistil, že dovolanie je potrebné odmietnuť, keďže obvinený pred podaním dovolania nevyužil svoje právo podať proti namietanému rozsudku riadny opravný prostriedok (§ 372 ods. 1 Trestného poriadku).

Najvyšší súd konštatuje, že zo spisového materiálu vyplýva, že obvinený H. A. nevyužil svoje právo podať odvolanie proti rozsudku Krajského súdu v Žiline, sp. zn. 0Ntc/14/2023, z 28. septembra 2023, hoci z poučenia tvoriaceho súčasť tohto rozsudku jednoznačne vyplýva, že proti nemu je prípustné odvolanie odsúdeného alebo prokurátora v lehote 15 dní od oznámenia rozsudku. Keďže odvolanie nebolo podané, nemohol v danej veci rozhodovať odvolací súd a napadnutý rozsudok krajského súdu sa stal právoplatným rozhodnutím súdu prvého stupňa.

Podľa § 372 ods. 1 Trestného poriadku oprávnené osoby okrem ministra spravodlivosti môžu podať dovolanie len vtedy, ak využili svoje zákonné právo podať riadny opravný prostriedok a o ňom bolo rozhodnuté. Obvinený a osoby uvedené v § 369 ods. 5 môžu podať dovolanie aj vtedy, ak riadny opravný prostriedok podal prokurátor alebo poškodený a odvolací súd rozhodol v neprospech obvineného. Generálny prokurátor môže podať dovolanie aj vtedy, ak riadny opravný prostriedok podal obvinený a odvolací súd rozhodol v jeho prospech.

Z ustanovenia § 372 ods. 1 Trestného poriadku vyplýva, že jednou z podmienok pre prípadne „úspešné“ podanie dovolania, ktorú musia oprávnené osoby (okrem ministra spravodlivosti) splniť, je využitie ich zákonného práva na podanie riadneho opravného prostriedku (s výnimkami uvedenými v druhej a tretej vete tohto ustanovenia). Nesplnenie tejto podmienky je neodstrániteľným nedostatkom dovolania, ktorý má za následok odmietnutie dovolania podľa § 382 písm. d) Trestného poriadku.

Podľa § 382 písm. d) Trestného poriadku dovolací súd na neverejnom zasadnutí uznesením, bez preskúmania veci, odmietne dovolanie, ak nie sú splnené podmienky dovolania podľa § 372 alebo § 373 ani po postupe podľa § 379 ods. 1.

Za daného procesného stavu obvinený H. A. nespĺňa základnú podmienku prípustnosti dovolania podľa § 372 ods. 1 Trestného poriadku, keďže pred podaním dovolania nevyužil svoje zákonné právo podať riadny opravný prostriedok proti napadnutému rozhodnutiu. Tým, že o takomto riadnom opravnom prostriedku nebolo rozhodnuté, absentuje ďalšia zo zákonom stanovených podmienok dovolania. Táto právna skutočnosť predstavuje neodstrániteľnú chybu konania, ktorú nemožno napraviť ani výzvou podľa § 379 ods. 1 Trestného poriadku.

Nakoľko obvinený nevyužil svoje právo podať riadny opravný prostriedok platí pre dovolacie konanie záver, že obvinený sa v ďalšom konaní nemôže procesne účinným spôsobom (podaním dovolania) domáhať ochrany svojich práv, ak sa v predchádzajúcich štádiách konania o tieto práva náležitým spôsobom nezaujímal a nestaral (*vigilantibus leges sunt scriptae* - zákony sú napísané pre bdelych, treba byť bdely, aby sme mohli ochrániť svoje právo, *vigilantibus iura* - právo je na strane ostražitých, *vigilantibus non dormientibus iura subveniunt* - právo pomáha bdelym, nie spiacim).

Vzhľadom na to, že neboli splnené podmienky prípustnosti dovolania podľa § 372 ods. 1 Trestného poriadku, Najvyšší súd Slovenskej republiky bez preskúmania veci v meritórnom rozsahu dovolanie obvineného H. A. podľa § 382 písm. d) Trestného poriadku odmietol.

Toto rozhodnutie bolo prijaté pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu opravný prostriedok nie je prípustný.